

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.726 van 18 december 1998
in de zaak A. 80.294/IX-1466.**

In zake : Remi VANDERSTAPPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. BALLON,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Waterloolaan 89

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Remi VANDERSTAPPEN, hoofdmedewerker bij het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, op 16 september 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de directieraad bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van 25 mei 1998, om verzoeker te vertragen in zijn functionele loopbaan;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 november 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. HUYBRECHTS, die loco advocaat G. BALLON verschijnt voor verzoeker, en van adjunct van de directeur M. BROUCKE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is ambtenaar met de graad van hoofdmedewerker bij het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1.2. Bij besluit van het college van secretarissen-generaal van 18 december 1997 wordt hem de tuchtstraf "blaam" opgelegd wegens "een klantenvriendelijke en onbeleefde houding, die niet overeenkomt met de nagestreefde organisatiecultuur, met het Charter van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en met de plichten van een ambtenaar, zoals vastgelegd in deel III van het Vlaams Personeelsstatuut".

1.3. Op 13 februari 1998 heeft verzoeker tegen dit besluit een beroep tot vernietiging ingediend bij de Raad van State.

1.4. Op 14 januari 1998 wordt met verzoeker een evaluatiegesprek gevoerd waarvan de resultaten in een evaluatieverslag worden vastgelegd.

1.5. Op 29 januari 1998 voegt verzoeker zijn opmerkingen toe aan dat evaluatieverslag.

1.6. Op 8 mei 1998 doet het college van afdelingshoofden een voorstel om de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

1.7. Op 19 mei 1998 wordt aan verzoeker medegedeeld dat hij op basis van zijn functioneringsevaluatie in aanmerking komt voor een vertraging in zijn functionele loopbaan en dat hij kan vragen om te worden gehoord door de directieraad van het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap die op 25 mei 1998 zal vergaderen.

1.8. Op dezelfde datum vraagt verzoeker om uitstel daar hij van 21 mei tot 15 juni 1998 met vakantie is.

1.9. Op 25 mei 1998 besluit de directieraad om de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

Die beslissing is gemotiveerd als volgt :

"Initiatief, verantwoordelijkheidszin en zin voor goede dienstverlening zijn onontbeerlijk voor de uitvoering van Remi's job.

Betrokkene is niet pro-actief en voelt zich weinig verantwoordelijk. Hij neemt weinig of geen initiatief en heeft een aparte kijk op het begrip klantvriendelijkheid.

De bijgehouden informatie is zo cryptisch en onvolledig dat ze enkel toegankelijk is voor hemzelf".

1.10. Zij wordt bij aangetekende brief van 22 juli 1998 ter kennis van verzoeker gebracht.

1.11. Met een op 16 september 1998 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift vordert Remi VANDERSTAPPEN vervolgens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de reeds genoemde beslissing;

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 11, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State, de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van de vordering tot schorsing, aan de hoofdgriffier een nota met opmerkingen kan laten geworden; dat luidens dat artikel 11, derde lid, een te laat ingediende nota uit de debatten moet worden geweerd; dat te dezen de verwerende partij op 8 oktober 1998 een nota met opmerkingen aan de Raad van State heeft toegezonden; dat de vordering tot schorsing op 29 september 1998 ter kennis van de verwerende partij werd gebracht zodat de nota met opmerkingen te laat werd ingediend en derhalve uit de debatten wordt geweerd;

3. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verzoeker stelt dat overeenkomstig artikel VIII 77, § 2, 3°, van het Vlaams personeelsstatuut de schaalanciënniteit bij

vertraagde loopbaansnelheid gelijk is aan de helft van de werkelijke diensten en dat, nu hij van zins is op 1 januari 2000 met pensioen te gaan, de beslissing nadelige gevolgen heeft voor de berekening van zijn pensioen; dat, zo betoogt hij voorts, indien de bestreden beslissing niet wordt geschorst, hij na de vernietiging van de beslissing mogelijk het slachtoffer zou worden van de onwil van de administratie om snel een efficiënte herberekening van zijn pensioen door te voeren en de achterstallen uit te betalen;

3.2. Overwegende dat overeenkomstig artikel VIII 77, § 2, van het Vlaams personeelsstatuut de beslissing om de functionele loopbaan van een ambtenaar te vertragen tot gevolg heeft dat voor de opbouw van de schaalanciënniteit in de functionele loopbaan de werkelijke diensten gedurende twaalf maanden slechts voor de helft in aanmerking worden genomen;

3.3. Overwegende evenwel dat aangezien verzoeker reeds het maximum van de tweede salarisschaal (salarisschaal C 212) verbonden aan zijn graad heeft bereikt, de loopbaanvertraging geen financiële gevolgen heeft voor verzoeker; dat overigens een financieel nadeel in principe steeds herstelbaar is; dat er tenslotte geen aanwijzingen zijn en derhalve zomaar niet vermoed kan worden dat de overheid na een eventuele vernietiging van de beslissing tot loopbaanvertraging blijf zou geven van onwil om tot de herberekening van het pensioen over te gaan en achterstallen uit te betalen;

3.4. Overwegende dat verzoeker bijgevolg niet aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat derhalve niet is voldaan aan één van de voorwaarden door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gesteld om de schorsing te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.